

Sygn. I ACz 1784/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Sławomir Jamróg

SA Marek Boniecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 października 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa B. O. i K. W.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Szpitalowi (...) w K.

o zapłatę i ustalenie

na skutek zażaleń powódek na postanowienia o zwrocie kosztów sądowych zawarte w punkcie I podpunkt 5. oraz II podpunkt 4. wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. I C 154/11

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie, zawarte w punkcie I podpunkcie 5. wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. I C 154/11, w ten sposób, że zasądzić od pozwanego na rzecz powódki B. O. kwotę 7.007 (siedmiu tysięcy siedmiu) złotych,

II. zmienić zaskarżone postanowienie, zawarte w punkcie II podpunkcie 4. wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. I C 154/11, w ten sposób, że zasądzić od pozwanego na rzecz powódki K. W. kwotę 7.375 (siedmiu tysięcy trzystu siedemdziesięciu pięciu) złotych,

III. zasądzić od pozwanego:

1. na rzecz powódki B. W.-O. kwotę 636 (sześciuset trzydziestu sześciu) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego,

2. na rzecz powódki K. W. kwotę 637 (sześciuset trzydziestu siedmiu) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego,

IV. odstąpić od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi od których powódki były zwolnione.

Sygn. I ACz 1784/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie o zapłatę i ustalenie:

1. w stosunku do powódki B. O.:

a) umorzył postępowanie co do kwoty 50.000 złotych,

b) zasądził od pozwanego kwotę 50.000 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami,

c) ustalił, że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki zakażenia powódki żółtaczką wszczepienną typu C, jakie mogą się ujawnić w przyszłości,

d) w pozostałej części powództwo oddalił,

e) koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł,

2. w stosunku do powódki K. W.:

a) zasądził od pozwanego kwotę 90.000 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami,

f) ustalił, że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki zakażenia powódki żółtaczką wszczepienną typu C, jakie mogą się ujawnić w przyszłości,

g) w pozostałej części powództwo oddalił,

h) koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach Sąd Okręgowy wskazał, że, wobec częściowego uwzględnienia zgłoszonych przez powódki żądań, na zasadzie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., zniósł je wzajemnie między stronami. W tym zakresie miał Sąd Okręgowy w szczególności na względzie, iż w przypadku powódki B. O. powództwo w zakresie żądanej ostatecznie sumy z tytułu zadośćuczynienia uwzględnione zostało co prawda w całości, jednakże wobec cofnięcia pozwu co do takiej samej kwoty, powódka winna zostać uznana w tej części za stronę przegrywającą sprawę.

Od orzeczenia zażalenie wywiodły powódki, zaskarżając je w zakresie rozliczenia kosztów procesu między stronami (punkt I podpunkt 5. oraz punkt II podpunkt 4. wyroku Sądu Okręgowego). Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciły naruszenie art. 100 § 2 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, poprzez ich niezastosowanie i nieprzyznanie powódkom od pozwanego całości poniesionych przez nie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sytuacji, gdy powódki wygrały sprawę co do zasady, a określenie należnych powódkom tytułem zadośćuczynienia sum zależało od oceny Sądu.

Powołując się na powyższy zarzut powódki wniosły o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenia na rzecz powódki B. O. kosztów procesu w kwocie 7.007 złotych, w tym kwoty 3.600 złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz K. W. w kwocie 7.375 złotych, w tym kwoty 3.600 złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Pozwany nie wniósł odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne, wobec czego zasługuje na uwzględnienie.

Wysokość zadośćuczynienia zawsze zależy od oceny sądu. Krzywda doznana przez dochodzącego zadośćuczynienia zawsze będzie mieć charakter indywidualny, wyznaczony specyficznymi okolicznościami danego wypadku. Niedopuszczalne jest zatem stosowanie mechanizmów przy wyliczaniu wysokości zadośćuczynienia czy porównawcze zestawianie z innymi sprawami. W konsekwencji strona jest w stanie ocenić wysokość należnego jej zadośćuczynienia jedynie w przybliżeniu. Tylko żądanie zadośćuczynienia w kwocie rażąco wygórowanej w stosunku do kwot przyznanych w podobnych przypadkach w orzecznictwie sądowym, jako przekraczające przysługujące sądowi granice oceny stosownego zadośćuczynienia (art. 445 § 1 k.c.), wyłącza przewidzianą w art. 100 k.p.c. możliwość włożenia na pozwanego obowiązku zwrotu wszystkich z tym związanych kosztów.

Powódka B. O. domagała się początkowo kwoty 100.000 złotych, tytułem zadośćuczynienia, w ostatecznie sformułowanym żądaniu ograniczyła swoje roszczenie do 50.000 złotych. Powódka K. W. ostatecznie domagała się zasądzenia kwoty 120.000 złotych. Obie powódki domagały się także zasądzenia miesięcznej renty w wysokości 300 złotych. Jak słusznie stwierdził Sąd Okręgowy, ostatecznie sformułowane przez powódkę W.-O. żądanie zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 50.000 złotych należy uznać za niewygórowane, zwłaszcza biorąc pod uwagę jej młody wiek (29 lat w momencie zarażenia) oraz fakt, że w tym czasie była w ciąży. Konsekwencje zarażenia żółtaczką u powódki K. W. są zaś widoczne do tej pory; powódka nadal leczy się psychiatrycznie w związku z deliktem pozwanego. W tym stanie rzeczy obu żądań nie sposób jest uznać za wygórowane w sposób oczywisty i widoczny na pierwszy rzut oka. Powodom zazwyczaj towarzyszy tendencja do wyolbrzymiania rozmiaru swoich krzywd. W przypadku powódek jednak stwierdzenie nadmierności roszczenia K. W. wymagała przeprowadzenia obszernego postępowania dowodowego. Z uwagi na treść art. 321 k.p.c. Sąd Okręgowy pozbawiony był możliwości oceny dalej idącego, a pierwotnie sformułowanego roszczenia powódki W.-O.. Chociaż więc powódka W.-O. uległa w 50%, a powódka W. w 25%, to jednak nie ma powodów, aby odmówić im prawa do skorzystania z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 100 zd. 2 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 4 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Złożyły się na nie: opłata od zażalenie w wysokości 36 złotych (w przypadku powódki B. O.) lub 37 złotych (w przypadku powódki K. W.) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w wysokości po 600 złotych.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z uwagi na relatywnie niską wysokość (73 złote) oraz trudną sytuację finansową pozwanego, a także fakt, iż skorzystanie z art. 100 zd. 2 k.p.c., w znacznej mierze warunkowane jest uznaniem sędziowskim, Sąd Apelacyjny postanowił o nieobciążaniu pozwanego kosztami sądowymi, z obowiązku uiszczenia których powódki były częściowo zwolnione.